

Arrest

nr. 251 205 van 18 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 16 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Birgid origine, geboren te Singa in de provincie Sennar. In 1990 verhuisde u naar Khartoum, waar u verbleef tot aan uw vertrek uit het land. U werkte zowel in Singa als in Khartoum als assistent-apotheker. U was eveneens nauw betrokken bij de voetbalclub Sajana, eerst als speler en daarna als assistent-coach. Op 06 april 2011 bent u gehuwd met R.M.K.M.. Zij verblijft op het moment van uw persoonlijk onderhoud in Khartoum. Jullie hebben één zoon samen, A.O. geboren op 14 juli 2012. U bent zelf niet politiek actief maar verschillende van uw familieleden steunen de National Umma Party. Toen u op 15 september 2012 in uw apotheek aan het werk was kwamen drie personen die zeiden voor de veiligheidsdiensten te werken de apotheek binnen. Ze vroegen u met hen mee te gaan ter ondervraging.

U werd geblinddoekt door hen meegenomen, geslagen en in een donkere kamer achtergelaten. U werd beschuldigd lid te zijn van JEM en de Umma Party te steunen. U verklaarde hier niets mee te maken hebben maar zij folterden u zodat u zou bekennen voor hen actief te zijn. Zij wilden dat u met hen meewerkte en hen informatie aanbracht over de partij en hun vergaderingen alsook over de betrokken dokters en apothekers. Uiteindelijk tekende u een document waarin u er mee instemt als informant voor hen te werken. Daarna werd u, op 24 november 2012, vrijgelaten. U verliet Khartoum en ging terug naar Singa. U bleef er zes dagen maar uit vrees voor de veiligheidsdiensten ging u daarna naar Suki, een naburig dorp, waar u een maand bij een tante verbleef. U verklaart dat zowel uw vrouw als uw vader na uw vrijlating nog naar u werden gevraagd. Uw vader regelde daarop uw vertrek uit het land. Hij organiseerde uw reis naar Libië, waar u bij een oom zou kunnen verblijven. Op 01 januari 2013 ging u naar Omdurman en nam vanaf daar, op 05 januari 2013, een auto naar Libië. Op 26 januari 2018 besloot u verder te reizen en nam u een boot naar Italië. Vanuit Italië kwam u via Frankrijk naar België. Op 08 mei 2018 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u kopieën van volgende documenten neer: uw huwelijksakte en een identiteitsbewijs van u, uw vader en uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19; zie ook **COI Focus 'Soedan. Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.*

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze

overgangperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de veiligheidsdiensten omwille van de betrokkenheid van uw familie bij de Umma Party. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering persoonlijk geviséerd te zijn door de veiligheidsdiensten.

Vooreerst dient gewezen te worden op uw volledig apolitek profiel, wat uw geloofwaardigheid door de veiligheidsdiensten te zijn geviséerd reeds ondermijnt. U verklaart niet betrokken te zijn bij enige bewegingen of verenigingen, nooit enige politieke activiteiten hebben ontwikkeld en geen lid te zijn van een politieke partij (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.10-11). U verklaart zelfs niet te sympathiseren voor enige partij of beweging (CGVS p.11) en benadrukt meermaals hier totaal niet te zijn in geïnteresseerd (CGVS p.14-15). Ook de recente ontwikkelingen in Soedan zou u allesbehalve intensief opvolgen, u geeft aan het louter van tijd tot tijd op tv op te volgen (CGVS p.9). Hoewel de rest van uw familie actief de Umma Party zou steunen en uw oom zelfs een activist voor de partij zou zijn, zou u dat nooit hebben aangesproken. Zij probeerden u nochtans in hun activiteiten te betrekken aangezien uw breed netwerk bij de lokale jeugd als voetballer maar u toonde hier nooit enige interesse in (CGVS p.11). Ondanks hun uitnodigingen voor hun vergaderingen heeft u hier nooit effectief aan deelgenomen, uw sportieve activiteiten namen al uw tijd in beslag (CGVS p.11-12). U blijkt dan ook geen mening te hebben over de standpunten van de Umma Party, waarbij uw familie betrokken zou zijn geweest of hun positie binnen deze partij. Wanneer u naar uw mening omtrent de partij wordt gevraagd geeft u enkel mee dat ze heel gekend zijn in Soedan en al lang aan politiek doen (CGVS p.14), daarmee geen blijk gevend van enige eigen inzichten in de doelstellingen van de partij. Ook de activiteiten van uw familieleden weet u niet concreet weer te geven. U verklaart dat u niet zeker bent over wat uw oom doet maar dat het zeker en vast op een hoger niveau is en dat hij verkozen was in Singa (CGVS p.12-13). **Hieruit blijkt dan ook dat u niet alleen zelf geen interesse heeft in politiek, maar dat u evenmin op de hoogte bent van de concrete positie van uw familie in het politieke spectrum. Dat iemand met een dergelijk profiel actief en onder dwang zou gerekruteerd worden door de Soedanese veiligheidsdiensten is reeds uiterst weinig geloofwaardig.**

Daarnaast kan u niet verduidelijken om welke reden u werd geviséerd door de veiligheidsdiensten, u slaagt er niet in de vinger te leggen op enige concrete aanleiding waardoor zij geloofden dat u van enig nut voor hen zou kunnen zijn. U verklaart niet te weten wat

er voor zorgde dat zij op dat moment u hebben gearresteerd en onder druk gezet. U verklaart dat er niets bijzonders gebeurde, dat u tot dusver een normaal leven had geleid en dat het zeer plots kwam. U kan enkel verwijzen naar een mars die in die periode had plaatsgevonden maar waar u niets mee te maken had (CGVS p.19). U verklaart bovendien voor uw arrestatie nog nooit enige problemen te hebben gekend met de veiligheidsdiensten of de politie (CGVS p.18). Hoewel uw familie reeds langer banden heeft met de Umma Party slaagt u er niet in aan te geven wat er op dat moment voor zorgde dat zij u viseerden. U verklaart dat uw oom sinds u jong was reeds verschillende keren werd gearresteerd, zelfs reeds al ten tijde van de voormalige president (CGVS p.18). Zodoende zijn zij reeds lange tijd op de hoogte van het politieke profiel van uw familieleden en is het des te opmerkelijk dat u **niet weet aan te geven omwille van welke concrete aanleiding zij u toen viseerden, wat opnieuw wijst op de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Ook omtrent de reden waarom zij net u zouden viseren kunt u geen duidelijkheid scheppen.** U verwijst naar uw familie en het feit dat zij vragen stelden over uw oom maar weet niet te verduidelijken wat er voor zorgde dat zij dachten dat u, ondanks uw complete desinteresse in politiek, hen van hulp zou kunnen zijn (CGVS p.17). U verklaart bovendien ook met uw oom geen goede band te onderhouden. U beschrijft het als een familiale relatie waarbij jullie elkaar van tijd tot tijd bezochten als iets gebeurde of bij feestelijkheden. U verklaart daarbij enkel in algemeenheden te hebben gesproken en nooit enige privé-vragen te hebben gesteld met betrekking tot zijn activiteiten voor de partij, waaruit bovendien opnieuw uw desinteresse voor politiek uit blijkt (CGVS p.13). U geeft zelfs aan niet echt met hem in contact te zijn geweest en enkel over hem te hebben gehoord wanneer de familie samenkwam (CGVS p.18). U weet daarenboven niet te zeggen wanneer de laatste keer was dat uw oom gearresteerd werd (CGVS p.18), wat tekenend is voor uw gebrek aan interesse in uw oom en zijn activiteiten. Eveneens opmerkelijk in deze is uw verklaring dat niemand anders van uw familie door hen werd benaderd (CGVS p.19). Dit terwijl u verklaart dat anderen van uw familie wel nauwer betrokken waren bij de Umma Party en u zelfs trachtten te overtuigen zich er meer voor te interesseren (CGVS p.11). U slaagt er derhalve niet in voldoende reden aan te reiken waarom de veiligheidsdiensten zich net op u zouden focussen. **Waar u verklaart dat u eveneens gevraagd werd informatie te verzamelen over activistische dokters of apothekers, valt evenmin te verklaren waarom zij daarom bij u terecht kwamen en u verregaand onder druk zouden zetten om met hen mee te werken.** U verklaart de meesten van de lijst die zij u bezorgden niet te hebben gekend. Slechts twee van hen kende u van naam maar u had geen persoonlijk contact met hen en weet niet te verduidelijken om welke reden precies zij op die lijst waren terecht gekomen (CGVS p.22). Zodoende kan louter uw beroep en uw mogelijke contacten met collega's die de veiligheidsdiensten in de gaten wilden houden onvoldoende verklaren waarom u door de veiligheidsdiensten vervolgd zou worden. **Het feit dat de veiligheidsdiensten u in verband brachten met JEM weet u nog minder te verklaren.** U weet niet om welke reden zij dachten dat u enige banden met hen had. Opnieuw wordt verwezen naar uw compleet apolitiek profiel en het gegeven dat u zo goed als geen banden onderhield met Darfur. U verklaart weliswaar dat uw etnie en uw grootouders uit Darfur afkomstig zijn maar zelf bent u er nog nooit geweest (CGVS p.10). U verklaart verder niets van het JEM af te weten, uw enige informatie haalt u uit de krant en van op het nieuws. Ook uw familie onderhield geen banden met JEM, zij waren enkel gelieerd aan de Umma Party (CGVS p.18). **Uit bovenstaande verklaringen kan dan ook enkel besloten worden dat u het niet aannemelijk wist te maken persoonlijk door de veiligheidsdiensten te zijn benaderd.**

Niet alleen kan geen geloof worden gehecht aan de vervolging die u aanhaalt, evenmin kan worden aangenomen dat u op vandaag nog enige vervolging zou dienen te vrezen. De door u aangehaalde feiten dateren van 2012. U slaagt er niet in aan te tonen bij een terugkeer naar Soedan vervolging te moeten vrezen. Kort na uw vrijlating zouden uw vrouw en uw vader naar u zijn gevraagd, dit zou zijn opgehouden wanneer uw vader hen vertelde dat u vermist was (CGVS p.20). **U weet niet concreet aan te geven op welke manier nog naar u gezocht zou zijn geweest.** Uw vader zou u steeds gezegd hebben niet terug te keren omdat de situatie niet stabiel was maar u onderbouwt dit niet met concrete elementen die er op wijzen dat u nog steeds door hen gezocht zou worden. U verklaart dat er niets meer gebeurde dat er op wees dat actief naar u werd gezocht (CGVS p.23). **Zodoende bent u al zeven jaar niet meer onder de aandacht van de veiligheidsdiensten, het is dan ook volstrekt onaannemelijk dat u bij een huidige terugkeer naar Soedan nog steeds vervolging zou dienen te vrezen door de veiligheidsdiensten.** Wat uw verklaringen verder volledig ondergraaft is uw verklaring dat twee van de drie familieleden die u activistisch noemt ondertussen overleden zijn. Uw ene oom zou al in 2006 zijn overleden, uw andere twee maanden voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal (CGVS p.13). Dit betekent dat er op dit moment geen enkele reden meer is voor de veiligheidsdiensten om zich op u te concentreren. **Dit geldt des te meer gezien de sterk gewijzigde situatie in Soedan.**

De Umma Party, voordien een oppositiepartij, is nauw betrokken bij de omwentelingen in het land, waaruit volgt dat verre banden met deze partij allerminst nog aanleiding geven tot vervolging.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. U legt louter documenten neer die wijzen op uw identiteit, verblijfplaats en familiebanden. Dergelijke informatie is niet in staat de door u aangehaalde vrees voor vervolging aan te tonen. Uw advocaat bezorgt het Commissariaat-generaal nog haar eigen notities van het persoonlijk onderhoud en de schriftelijke weergave van de opmerkingen geformuleerd aan het einde van het persoonlijk onderhoud. Ook deze opmerkingen bevatten geen elementen die een ander licht werpen op de door u aangehaalde feiten.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”

Verzoeker haalt artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag aan en verwijst naar de definitie van het begrip vluchteling. Hij stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben en stelt dienaangaande het volgende:

“- Ondervraging en foltering door de veiligheidsdiensten in Soedan

De verzoeker kende in Soedan heel wat problemen met de veiligheidsdiensten, waardoor hij vreest voor vervolging. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitgebreide verklaringen afgelegd over deze vrees.

Echter houdt verweerster in de bestreden beslissing onvoldoende rekening met hetgeen verzoeker in Soedan meemaakte. Verzoeker werd onder dwang meegenomen, ondervraagd en gefolterd. Dit zijn verschrikkelijke gebeurtenissen. Het spreekt voor zich dat verzoeker in deze periode zeer hard heeft afgezien.

Verzoeker werd ondervraagd door de veiligheidsdiensten en werd beschuldigd lid te zijn van JEM en van het steunen van de UMMA-partij. De verzoeker werd meer dan 2 maand vastgehouden door de veiligheidsdiensten, tot hij op 24 november 2012 werd vrijgelaten. Deze vrijlating kwam er nadat de verzoeker instemde om hen gegevens te bezorgen over een lijst van activistische dokters en apothekers.

De verweerster trok deze gebeurtenissen in twijfel en benadrukt in haar beslissing het ongeloofwaardig profiel van verzoeker om benaderd en gerekruteerd te worden door de Soedanese veiligheidsdiensten. Dit is echter tweezijdig te verklaren. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf de verzoeker aan geen interesse te hebben in de politiek. Hij focuste zich enkel op zijn sportieve activiteiten en zijn job in de apotheek. Dit in tegenstelling tot zijn familieleden, die politiek zeer actief zijn in Soedan. Het lijkt dan ook aannemelijk dat de familie voor de buitenwereld gekend stond voor hun band met de UMMA-partij. Gelet op de politieke link van de familie met de UMMA-partij is het dan ook niet vergezocht dat de veiligheidsdiensten via hem informatie willen bemachtigen.

Bovendien moet, ondanks het apolitek profiel van de verzoeker, rekening gehouden worden met de precieze redenen waarom de veiligheidsdiensten de verzoeker onder druk zetten. Zijn werk in de apotheek bezorgde hem het perfecte profiel om ongezien informatie te verzamelen over activistische dokters en apothekers.

De verzoeker gaf uiteindelijk toe aan de Soedanese veiligheidsdiensten, maar dit louter uit pure uitputting en verlangen om zijn vrouw en zoon terug te zien. Hij werd meer dan twee maand vastgehouden en onderworpen aan folterpraktijken, van 15 september 2012 tot 24 november 2012.

[verwijzing naar verklaringen verzoeker, persoonlijk onderhoud van 21 oktober 2020, p. 15]

Dit alles was zeer traumatisch voor verzoeker. Het staat wetenschappelijk vast dat traumatische gebeurtenissen een impact hebben op hoe verzoekers om internationale bescherming hun vluchtrelaas vertellen: [algemene informatie]

Hoewel verweerster hiervan op de hoogte was, wordt er hiermee op geen enkele manier rekening gehouden in de bestreden beslissing.

Dit incident had vanzelfsprekend een grote impact op verzoeker. Sindsdien vreest hij voor zijn leven. Verzoeker vreest dat hij een volgende arrestatie niet zal overleven. Aangezien er dagelijks mensen verdwijnen in Soedan, is dit helaas een realistisch vooruitzicht... Bijgevolg kon verzoeker niet anders dan zijn land van herkomst te verlaten.

Op grond van het voorgaande en op basis van de verklaringen van verzoeker staat duidelijk vast dat het voor verzoeker niet langer mogelijk was om in Soedan te blijven. Hij had dan ook geen andere keuze dan Soedan te verlaten."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Er dient overeenkomstig artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden te worden aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming moeten voeren.

De term 'verzoek tot internationale bescherming' dekt dus op heden beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

Overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dient verweerster de nieuwe elementen te onderzoeken die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming niet alleen voor erkenning als vluchteling in aanmerking zou komen, maar eveneens voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

[...]

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico loopt om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd door de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Verweerster heeft immers de plicht om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

[...]

Verzoeker beschikt over de Soedanese nationaliteit. De veiligheidssituatie in Soedan is al jarenlang zorgwekkend. De veiligheidssituatie in Soedan blijft fragiel na de afzetting van de dictator Omar al-Bashir. Het land zit nu in een transitieperiode waar de nieuwe regering een antwoord moet vinden op het gewelddadige verleden van het land en de slechte economische en humanitaire toestand.

[verwijzing naar stuk 5, gevoegd bij verzoekschrift]

De situatie blijft dan ook zeer instabiel. Er blijven op zeer regelmatige basis protesten plaatsvinden, waarbij gewonden vallen.

[citeren uit stuk 6, gevoegd bij verzoekschrift]

Het staat in ieder geval vast dat de toekomst bijzonder onzeker is. Zolang er geen definitief politiek akkoord is, kan de veiligheidssituatie zeer gemakkelijk omslaan. Burgerprotesten kunnen opnieuw starten of het leger kan weer zijn toevlucht zoeken tot excessief geweld.

In Darfur is het geweld reeds opnieuw opgelaaid. Begin augustus 2020 werden minstens 60 mensen vermoord bij een aanval.

[citeren uit stuk 7, gevoegd bij verzoekschrift]

Daarenboven draagt het land nog heel wat politieke skeletten uit het verleden mee. Zo is de macht van het Soedanese leger nog steeds heel groot.

[citeren uit stuk 9, gevoegd bij verzoekschrift]

De inmenging van het Soedanese leger in de privaatsector is hier een voorbeeld van en leidt tot corruptie.

[citeren uit stuk 8, gevoegd bij verzoekschrift]

Ten slotte moet de nadruk gelegd worden op de erbarmelijke humanitaire situatie in het land van herkomst van verzoeker. 5,8 miljoen inwoners, zo'n 14% van de totale bevolking, wordt geconfronteerd met ernstige voedseltekorten

[verwijzing naar stuk 11, gevoegd bij verzoekschrift]

Tot op heden verleenden humanitaire organisaties levensnoodzakelijke hulp dit jaar aan maar liefst 8,9 miljoen mensen in Soedan Zo'n 13,4 miljoen Soedanezen verkeren in nood.

[verwijzing naar stuk 12, gevoegd bij verzoekschrift]

De economische crisis is de voornaamste oorzaak van de humanitaire crisis. Er is nog geen einde van de economische crisis in zicht, waardoor ook de humanitaire crisis in alle waarschijnlijkheid nog jaren zal aanslepen:

[citeren uit stuk 10, gevoegd bij verzoekschrift]

Door de inflatie ten gevolge van de economische crisis heeft de Soedanese bevolking het moeilijk om nog langer te voorzien in basisvoorzieningen zoals voedsel, medicijnen en hygiënische producten.

[citeren uit stuk 13, gevoegd bij verzoekschrift]

De huidige COVID-19-pandemie brengt extra druk op de bevolking. De provincie Khartoem, waar de verzoeker verblijft, is de meest getroffen regio in Soedan. Voorafgaand aan de pandemie kende Sudan al een zeer zwak gezondheidssysteem door decennialange onder subsidiëring. Deze achteruitgang kwam pijnlijk naar voor tijdens de huidige crisis. Door de inflatie kan de bevolking ook niet meer voorzien in de noodzakelijke hygiënische beschermingsmiddelen of medicatie.

[citeren uit stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift]

Deze actuele, informatie toont aan dat de humanitaire situatie in Sudan nog steeds zeer precair is. Daarenboven is de veiligheidsdreiging voor verzoeker nog steeds significant. Zijn veiligheid kan aldus niet gegarandeerd worden.

Dit middel is bijgevolg gegrond."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

3. OCHA, Sudan - COVID-19 weekly situation overview and response, 30 november 2020;
4. CBAR, Trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure, juni 2014;
5. Human Rights Watch, Sudan - Justice for June 3 Crackdown Delayed, 2 juni 2020;
6. Sudan Tribune, Sudanese women demonstrate for gender equality, urge CEDAW ratification, 3 januari 2020;
7. Al Jazeera, In Darfur, civilians pay price in new wave of deadly violence, 9 augustus 2020;
8. Human Rights Watch, Sudanese school closed by pandemic, kept closed by armed forces, 29 juli 2020;
9. REUTERS, Sudan's PM calls military involvement in private sector 'unacceptable', 14 december 2020;
10. ISPI, One Year On: Sudan's Fragile Humanitarian Situation, 22 mei 2020;
11. Integrated Food Security Phase Classification, Sudan: Acute Food Insecurity Situation for June - August 2019;
12. OCHA, Sudan, 1 december 2020, geraadpleegd op 15 december 2020;
13. OCHA, Situation report Sudan, 8 oktober 2020.

2.3. Bij aanvullende nota van 26 februari 2021 voegt verzoeker volgende stukken:

14. UN News, UN independent experts call for 'justice, accountability and reparation to victims' in Sudan, 1 februari 2021;
15. Human Rights Watch, Sudanese school closed by pandemic, kept closed by armed forces, 29 juli 2020;
16. Reuters, Sudan's PM calls military involvement in private sector 'unacceptable', 14 december 2020;
17. Aljazeera, Sudanese protesters demand 'justice' two years after uprising, 19 december 2020;
18. Aljazeera, Ethiopia warns Sudan over military build-up amid border tensions, 12 januari 2021;
19. Aljazeera, Rising tension as Ethiopia and Sudan deadlocked on border dispute, 1 februari 2021;
20. United Nations Security Council, Situation in Sudan and the activities of the United Nations Integrated Transition Assistance Mission in the Sudan, 1 december 2020;
21. Verklaring Ministerie van Binnenlandse Zaken – afdeling paspoorten, nationaliteiten en vreemdelingenzaken van 24 november 2020;
22. Medisch attest met betrekking tot de verzoeker.

2.4. Ter zitting legt verzoeker de vertaling van de hoofding van stuk 22, neergelegd bij aanvullende nota van 26 februari 2021, neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Inzake de huidige situatie in Soedan verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De landeninformatie die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift en de aanvullende nota is gelijklopend met deze van verweerder. Te dezen dient opgemerkt dat nergens in de door verzoeker neergelegde rapporten wordt geadviseerd om aan elke Soedanees een vorm van internationale bescherming. De conclusie van verweerder dat een individuele beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* dient aan te tonen, noodzakelijk is, blijft aldus overeind.

6. Verzoeker beroept zich op een vrees voor vervolging ten aanzien van de Soedanese autoriteiten. Verzoeker stelt dat het wegens de politieke link van zijn familie met de UMMA-partij niet vergezocht is dat de veiligheidsdiensten via hem informatie trachten te bemachtigen en wijst er daarnaast op dat zijn werk in de apotheek hem het perfecte profiel bezorgde om ongezien informatie te verzamelen over activistische dokters en apothekers.

Het citeren van zijn verklaringen, benadrukken van de waarachtigheid van zijn relaas en louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal kunnen niet volstaan om de motivering te ontcrachten die op basis van de bijgebrachte elementen terecht het volgende vaststelt:

- verzoeker heeft een volledig apolitek profiel, heeft geen interesse in politiek en blijkt niet op de hoogte van de concrete positie van zijn familie binnen het politieke spectrum;

- verzoeker kan niet verduidelijken om welke reden hij werd gevisiteerd door de veiligheidsdiensten, noch wat de concrete aanleiding hiervoor was;
- de loutere beroepsactiviteiten als assistent-apotheker en zijn mogelijke contacten met collega's die de veiligheidsdiensten in de gaten willen houden, kunnen onvoldoende verklaren waarom hij door de veiligheidsdiensten zou vervolgd worden;
- verzoeker kan het feit dat de veiligheidsdiensten hem in verband brachten met JEM niet verklaren;
- verzoekers vrees voor vervolging is niet actueel aangezien de feiten van 2012 dateren, hij niet aannemelijk maakt dat hij gezocht werd en twee van zijn drie activistische ooms intussen overleden zijn;
- de situatie in Soedan is bovendien sterk gewijzigd en de Umma Party, een voormalige oppositiepartij, is nauw betrokken bij de omwentelingen in het land.

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

Van een persoon, die beweert te worden gerekruteerd door de veiligheidsdiensten, hetzij omwille van zijn politiek geëngageerde familie, hetzij omwille van zijn profiel als assistent apotheker, kan wel degelijk worden verwacht dat hij dit aannemelijk kan toelichten.

Gelet op verzoekers apolitieke profiel, zijn gebrekkige verklaringen en het gegeven dat de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten dateren van meer dan zeven jaar geleden, is niet aannemelijk dat verzoeker in geval van terugkeer naar Soedan problemen zal kennen met de veiligheidsdiensten.

7. Bij aanvullende nota legt verzoeker een verklaring van het Ministerie van Binnenlandse Zaken – afdeling paspoorten, nationaliteiten en vreemdelingenzaken van 24 november 2020 neer (stuk 21). Dit document bevestigt dat verzoeker van januari 2013 tot 2017 in Libië verbleven heeft, wat op zich niet wordt betwist.

Evenwel blijkt uit het stuk, opgesteld door de afdeling 'paspoorten' van Tobruk, dat verzoeker Libië op legale wijze is binnengekomen.

In dit verband dient vastgesteld dat verzoeker voor de Belgische asielinstanties incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn paspoort. Zo stelt verzoeker bij de DVZ dat hij nooit een paspoort heeft gehad en illegaal reisde (verklaring DVZ, punten 28 en 37), terwijl hij bij het CGVS voorhoudt dat hij zijn paspoort heeft achtergelaten in Soedan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

Verzoekers wijzigende verklaringen aangaande zijn paspoort en het door hem neergelegde document waaruit blijkt dat hij Libië legaal is ingereisd, maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker de wijze waarop hij Soedan verlaten heeft, in het bijzonder het gebruik van zijn paspoort, tracht verborgen te houden. Dit klemmt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan verzoekers asielrelaas en er dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn.

8. Verzoeker verwijst naar algemene informatie aangaande de invloed van traumatische gebeurtenissen op het relaas van verzoekers om internationale bescherming en meent dat geen rekening werd gehouden met de door hem beleefde trauma's. Verzoeker blijft echter algemeen en toont de door hem voorgehouden trauma's niet aan, laat staan dat hij omwille van deze trauma's niet op een volwaardige manier aan de procedure zou kunnen deelnemen.

Immers dient opgemerkt dat uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud geenszins blijkt dat verzoeker zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van zijn voorgehouden traumatische ervaringen. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Bij de vraag of verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen, maakte hij, noch zijn raadsman, melding van een verwarde psychologische toestand waarin hij zou verkeren, noch wordt dit anderszins geadstrueerd, bijvoorbeeld door het voorleggen van een psychologisch getuigschrift. Verzoeker toont de door hem voorgehouden (psychologische) trauma's op geen enkele manier aan, laat staan dat deze trauma's een invloed zouden hebben gehad op zijn verklaringen.

9. Verzoeker legt bij aanvullende nota een medisch getuigschrift neer, waaruit blijkt dat hij op 3 december 2012 met verwondingen werd opgenomen in het ziekenhuis in Alsouki, Soedan en dat hij tekenen van elektrische stikken en slagen vertoonde.

Hoewel dit document het bestaan van bepaalde fysieke letsels kan aantonen, vormt het stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit klemmt te meer nu uit de bewoordingen van het attest zelf blijkt dat het werd opgesteld op vraag van verzoeker en het attest werd opgesteld op 23 januari 2021, meer dan 9 jaar na de ziekenhuisopname van verzoeker.

In het licht van het gehele dossier kan het neergelegde medisch attest de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Soedan aannemelijk maken.

10. De voorafgaande vaststellingen volstaan om de Raad, binnen de devolutieve werking van het beroep, te laten besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

11. De landeninformatie die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift en de aanvullende nota is gelijklopend met deze van verweerder. Verzoekers bijgebrachte informatie vermag niet concreet afbreuk te doen aan deze die wordt gehanteerd door verweerder. De verwijzing naar een instabiele situatie, protesten, de hypothetische mogelijkheid dat *“de veiligheidssituatie zeer gemakkelijk kan omslaan”*, de verwijzing naar geweld in Darfur en de humanitaire situatie kan de navolgende motivering dan ook niet dienstig weerleggen:

*“Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus “Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019”** dd. 06/09/19; zie ook **COI Focus ‘Soedan. Risico bij terugkeer’ van 6 februari 2018**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een “Transitional Military Council” (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De “Alliance of Freedom and Change” (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de “Rapid Support Forces” (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.*

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.”.

Wat betreft de landeninformatie aangaande de toenemende spanning tussen Ethiopië en Soedan, door verzoeker neergelegd bij aanvullende nota, dient opgemerkt dat de hierin beschreven incidenten zich situeren aan de grens tussen Ethiopië en Soedan, terwijl verzoeker uit Khartoem afkomstig is. Bovendien wordt er gewag gemaakt van een *mogelijke* ontaarding van het conflict tussen Ethiopië en Soedan, maar uit de voorliggende informatie blijkt dat hiervan (nog) geen sprake is. Verzoeker toont niet aan middels concrete objectieve informatie dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger.

Met zijn verwijzing naar informatie betreffende de situatie in Soedan sedert de uitbraak van de COVID-19-pandemie, toont verzoeker niet aan dat de ontwikkelingen van de COVID19-pandemie in Soedan een zodanig niveau zouden bereiken dat hij bij terugkeer naar dit land zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling. De door verzoeker bijgebrachte informatie is overigens van louter algemene aard, toont niet aan dat de pandemie een ‘actor van vervolging of ernstige schade’ is en heeft geen betrekking op verzoeker zelf. Hij toont niet *in concreto* aan dat of onder welke omstandigheden hij ingevolge deze pandemie persoonlijk dreigt te zullen worden blootgesteld aan ernstige schade. Evenmin kan uit de informatie die hij neerlegt worden afgeleid dat hij ingevolge een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in zijn land van herkomst ten gevolge van de COVID-19-pandemie een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden relaas blijkt dat verzoeker geen specifiek element aanvoert inzake de subsidiaire beschermingsstatus zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, a) en b).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS